

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel, thans de minister voor Immigratie,
Integratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 27 juni 2011 in zaak nr. 11/19223 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 1 juni 2011 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 juni 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.
2. Volgens het op ambtseed opgemaakte proces-verbaal van bevindingen van 1 juni 2011 blijkt uit een inreisstempel in het geldig, op naam van de vreemdeling gestelde, Chileense paspoort dat hij als laatste op 24 maart 2010 via Duitsland visumvrij de Europese Unie is ingereisd, maar blijkt verder uit dat paspoort niet dat hij zich op enig moment ergens heeft aangemeld. Uit het op ambtseed opgemaakte proces-verbaal van overbrenging en ophouding van dezelfde datum blijkt dat de vreemdeling bij die gelegenheid heeft verklaard dat hij op of omstreeks 24 mei 2011 Nederland is binnengekomen, dat hij zijn Spaanse verblijfskaart in Amsterdam is kwijtgeraakt, dat hij ongeveer tien jaar in Spanje woont en drie jaar geleden de Spaanse nationaliteit heeft aangevraagd. De vreemdeling heeft voorts zijn adres in Spanje en de naam en het telefoonnummer van zijn Spaanse advocaat vermeld.
3. Aan de maatregel van bewaring is ten grondslag gelegd dat de vreemdeling:
 - (a) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000),
 - (b) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft,
 - (c) zich niet heeft aangemeld bij de korpschef,
 - (d) verdacht wordt van het plegen van een misdrijf,
 - (e) eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven, en
 - (f) zich niet heeft gehouden aan de vertrektermijn.
4. In de eerste vier grieven klaagt de minister, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat voormelde gronden de maatregel niet kunnen dragen. De minister voert hiertoe onder meer aan dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de grond 'het zich niet hebben aangemeld bij de korpschef' niet ziet op het ontwijken of belemmeren van de terugkeer of verwijderingsprocedure.

4.1. Ingevolge artikel 4.48, eerste lid, van het Vb 2000 meldt de vreemdeling die rechtmatig verblijft als bedoeld in artikel 8, onder i, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) en die naar Nederland is gekomen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden zich binnen drie dagen na binnenkomst in Nederland in persoon aan bij de korpschef van het regionale politiekorps waarin de gemeente is gelegen waar hij woon- of verblijfplaats heeft.

4.2. Zoals de Afdeling eerder in de uitspraak van 21 maart 2011 in zaak nr. 201100555/1/V3 (www.raadvanstate.nl), samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, heeft overwogen kan artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, voor zover nodig, richtlijnconform worden uitgelegd in die zin dat, zolang niet aan artikel 3, zevende lid, van Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348; hierna: de Terugkeerrichtlijn) is voldaan, een maatregel van bewaring alleen mag worden opgelegd indien de betrokken vreemdeling de voorbereiding van de terugkeer of de verwijderingsprocedure ontwijkt of belemmert.

Bij de beoordeling of de vreemdeling de voorbereiding van de terugkeer of de verwijderingsprocedure ontwijkt of belemmert dient te worden uitgegaan van de omstandigheden die in het besluit tot oplegging van de bewaring zijn vermeld. Bij deze beoordeling moet rekening worden gehouden met de toelichting die de minister, ter zitting van de rechtbank dan wel anderszins, over deze omstandigheden heeft gegeven en in samenhang daarmee met hetgeen hieromtrent uit het bewaringsdossier van de vreemdeling valt af te leiden.

4.3. Nu de vreemdeling niet heeft voldaan aan de op hem krachtens artikel 4:48, eerste lid, van het Vb 2000 rustende aanmeldingsplicht en evenmin heeft gesteld dat een uitzondering daarop op hem van toepassing is, heeft de minister de vreemdeling terecht tegengeworpen dat hij zich niet heeft aangemeld bij de korpschef. Naar volgt uit hetgeen de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 15 februari 2012 in zaak nr. 201106864/1/V3; www.raadvanstate.nl) kan in deze zaak de nalatigheid van de vreemdeling om zich te melden bij de korpschef worden aangemerkt als een gedraging van de vreemdeling, die, in combinatie met het door de minister in het proces-verbaal van bevindingen van 1 juni 2011 onbetwist gestelde 'niet beschikken over voldoende middelen van bestaan', in beginsel reeds voldoende grond geeft om aan te nemen dat hij de voorbereiding van de terugkeer of de verwijderingsprocedure ontwijkt of belemmert. Nu de vreemdeling geen omstandigheden naar voren heeft gebracht die aanleiding geven van dit uitgangspunt af te wijken, kunnen deze bewaringsgronden, anders dan de rechtbank heeft overwogen, de maatregel dragen.

4.4. De eerste vier grieven slagen reeds hierom en hetgeen overigens naar voren is gebracht behoeft derhalve geen bespreking.

5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te

doen, zal de Afdeling het besluit van 1 juni 2011 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

6. De vreemdeling heeft aangevoerd dat hem een termijn had moeten worden gegund om Nederland vrijwillig te verlaten. De vreemdeling heeft voorts aangevoerd dat de minister onvoldoende heeft onderzocht of hij nog verblijfsrecht had in Spanje, eventueel op grond van de vrije termijn in het kader van een Schengenvisum.

6.1. Deze betogen wordt aldus begrepen dat die zijn gericht tegen het terugkeerbesluit.

Op 1 juni 2011 heeft de minister aan de vreemdeling een terugkeerbesluit uitgereikt. Dit besluit is afzonderlijk van de maatregel van bewaring genomen.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 29 juni 2011 in zaak nr. 201102952/1/V3; www.raadvanstate.nl) volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 21 maart 2011 in zaak nr. 201100307/1/V3 dat in een zodanig geval het gesloten rechtsmiddelenstelsel van de Vw 2000 eraan in de weg staat dat de rechtbank bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de maatregel van bewaring tevens een oordeel geeft over de rechtmatigheid van het terugkeerbesluit. Eerst indien een zodanig terugkeerbesluit in de daartoe voorziene procedure onrechtmatig is gebleken, kan de rechter die over de maatregel van bewaring heeft te oordelen, zich gesteld zien voor de vraag naar de gevolgen daarvan voor de rechtmatigheid van die maatregel.

In dit geval is niet gebleken dat het terugkeerbesluit in een daartoe voorziene procedure onrechtmatig is geacht. De rechtmatigheid van het terugkeerbesluit staat aldus in deze procedure niet ter beoordeling. Aan deze beroepsgronden wordt dan ook voorbij gegaan.

7. Het beroep van de vreemdeling dient alsnog ongegrond te worden verklaard. Er is geen grond voor schadevergoeding.

8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 27 juni 2011 in zaak nr. 11/19223;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. H.G. Sevenster, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

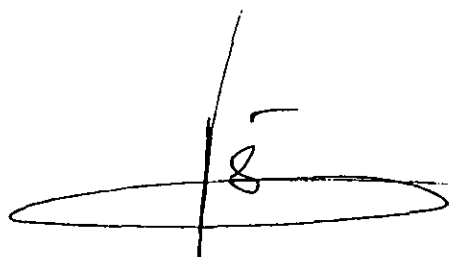
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 oktober 2012

347-654.

Verzonden: 12 oktober 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser